

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Испращанытъ за обнародване статіи и
дописи на заъ са не вращатъ.

Това за прѣмиріето. Колкото за по-
татѣ, ный виждамы че европейскы
вѣстници въ послѣдныя время не
дають твърдъ серіозны свѣдѣнія за вѣ-
дущето въ политическыѣ на Англі-
крѣгове мнѣніе, изявлено върху
трилионъ отъ всякой дружъ пѣтъ
вслеснорѣшныи источны въпросы.
нанстижъ, лондонскый *Таймсъ*, а сѣ-
него и другы вѣстници утвърдятъ,
въ станлѣмъ прѣдъ двѣ недѣли
шо въ Лондонъ и подъ прѣдсѣде-
ство на Парламентъ министерскый

постытъ на Цариградъ. Въ случаѣ
русско-турскѣ войнѣ. Ще каже про-
че, че Англія склонява да позвол-
на Россіѣ да стане изпълнителъ на
европейскыѣ рѣшенія, или по добротъ
на англійскыѣ предложенія, доста-
да са дѣлѣ прѣварятелно здраво по-
рчицѣство. че Россія не ще да искъ
да извлѣче за себе си ползѣ во прѣдъ-
на цѣлостѣ на Турціѣ. Това поимъ
са разбира отъ изыкѣтъ на по главныѣ
тъ органы отъ англійскѣ Ценатъ, и
търбва съвѣрянино да приложимъ дъ
кажемъ, че то са основава на простъ
извѣстія еще, и че твърдѣ е възможъ
но други по положителны извѣстія да
прѣдставятъ другоче видино днесъ
произшение на правителственното въ
Англіѣ мнѣніе. Съ други думы, въ
и можно е да извлѣзе истинско дру-
Н едно, и може бы по естествено, по
мъ вѣстѣе, раздадено пакъ въ Лондонъ
че споредъ когото Англія общавала по
ложително на В. Портъ матеріали
помощь противъ Россіѣ, а въз ожъ
мъ е щото даденытъ, както вазуватъ, зъ

Вельдствие на това, разны предположения ставать за сраиѣтъ ко отише пригариѣтъ другыѣ европейскы Силы, ако бы да са сѣкыѣтъ дипломатическыѣ споиенія между В. Португъ и Петербургскыѣ Кабинетъ. Едни надрим. утѣрѣвать, че сѣюзъ между Россіѣ и Италиѣ отъ еднѣ сраиѣтъ и между Англіѣ. Австро Унгаріѣ и Турціѣ отъ другѣ е дѣло свѣршено. А другы мислятъ, че войната ще сѣограничи само между Россіѣ и Турціѣ, и че другыѣ европейскы Силы ще пазятъ обрѣженъ неутралностъ и бодро наблюдателно положіе, готови сѣущи да зѣмътъ участіе въ подвигътъ щомъ вѣдѣтъ угрожаваны своитѣ интересы, или щомъ Россіѣ прѣвѣсчи границѣтъ на своитѣ програмѣи, която днесъ за днесъ никакво друго условіе не обѣща, освѣтъ прѣмѣиеніѣ на предположеніѣта отъ всѣхъ Европѣ за автономіѣ

Древнѣиѣ жители на Тракіи, ко-
то, отъ малкото рачи и то повечето
собствении имена. прѣполагатъ са-
отъ пай отличныѣ филологи като да
сѣ отъ Целсійско про схождение, по-
гланали сѣ са очевино отъ римски-
тѣ и еллински колоніи и вѣнчки сѣ
са прѣсияли во врѣмето на разруши-
телниѣ войни отъ Готтытѣ и Унитѣ;
страната е станала толкозь рѣдко на-
селена, што въ нѣтъиѣ вѣкъ разны
славенски племена, изгонени изъ соб-
ствениѣхъ си землі отъ нашествіеѣ
на новы варварски хорды, лесно взе-
хъ позволеніе отъ тогавашниѣ Импе-
раторъ Валентіа за да са установѣтъ
въ тѣзи страны. Сѣдѣ едно малко
врѣменно разстояніе вѣсичка Тракія,
Македонія и Илирія, както и вѣско-
страни отъ Еладаж и Ромѣніа, славя-
нѣхъ свѣршено страны славенски,
при вѣсичко че еллински колоніи по-
кривахъ еще крайногѣята. Въ седмийѣ
вѣкъ нахлухъ въ Имперіахъ тѣмъ
отъ Българи приходящи отъ брѣ-
говетъ на Волга, които наредихъ по-
сѣнно управленіе надъ Славеныѣ, вѣсѣ-
ка годихъ нападахъ на страныѣ при-
Въспорѣтъ, и пѣщо повече, тѣ въ раз-

Съ исключеніе на Босна, Херцеговину, Старѣ Сърбіи, Албаніи и Тессаліи, България представлява, като са добръ издиръ работата, всичкѣхъ останалѣхъ части отъ Европейскѣ Турціи. По точно може бы сѣмъ дѣлѣни да откъснемъ мѣстата при устѣто на Дунава, крайбръжжіята на Елленондѣ и часть отъ крайбръжжіята на Егейското море. България щеше да са обема вжтрѣ въ оазисъ линіи, която почнува отъ сѣрбекумѣхъ границы при Алексинацѣ и са тѣгли прѣзъ Призренѣ по границыта на Албаніи, прѣзъ Охридѣ, Костурѣ, Ягушѣ, Солупѣ, Одринѣ и Бургѣсъ на Черното море, и отъ тамъ прѣзъ Дунава при Сидиштрѣ. Въ тойзи краѣъ быхъ влѣ-

зли по голѣмата частъ отъ Дунавскѣ-
та областъ, казанитѣ Нишъ и София,
гдѣто твърдѣ малко Турци сѣществу-
вагъ, цѣла Македонія и оная страна
на Тракія, която е на югъ отъ
Одрина.

Народонаселеніе на тѣзи страны, коего възлѣзва на шесть миліона Христіи, почти всички Българе, и въщо выше отъ еднѣхъ миліонѣхъ Мюсюлмане, не е толкозь смелено, както предпологають нѣкои сѣ. Извѣстны голымыя градове, гдѣто има много Турцы, Мухамеданитѣ живѣять въ много и малыя окрѣсти, разсѣяны като острови, тъй да са каже, ватръвъ въ българското море. Рѣдко или и никогда си не срѣща турско село уединено. Иногомѣнь величїята Мюсюлмане сѣ и Турцы. По голымытъ мухаммеданскы мѣста сѣ населены отъ называемыя Цомаци или Българе, които, за да опазятъ при тяжкѣмиа си при завладѣніето, ставали сѣ Мюсюлмане. Но вышепшость ж. како и въ религіѣжѣ, тѣ причисляють на Турцитѣ, при всячко че никакво вниманіе не давають на религіознитѣ

заповѣди, и твърдѣ малцина говорятъ турски. Както Бошнаците Москюмане, и тѣ сж много фанатици, а туй го доказаха: дѣлата имъ въ послѣднѣхъ смущеніи. Въ Дунавскѣхъ область и най вече въ истинното отдѣленіе, има пѣколко колоніи Татари, но тѣ състоѣтъ, повечето, отъ мирны и трудолюбивы жители. Колоніи на Черкезы при Видинъ бѣхъ и какарани помѣшатства. Други Черкези живѣтъ повечето между Одринъ и Цариградъ. Чимото на Гърци, съ исключеніе на голѣмытъ грѣдове като Одринъ и Солунъ и на мѣстата по крайморіята, е много по малко отъ кога то до сега са предполагали. Оъ стотина години писали Гърците, чрезъ силното влианіе на Черквѣтъ си са стараахъ да погърчатъ Българьтъ. Имаше друго освѣтъ Гърци владѣци и

употребляемый языкъ и въ черквытъ и въ училищата бѣше гръцкыйтъ. Опыты въ послѣднѣтъ години доказъ, че Гърцытъ сѣ са лгали, като сѣ прѣдполагали че двѣто нѣмъ е свършено. Слѣдъ Крымската войнѣ и паче отъ Италианскитѣ пасаи, възбуди са у Българитѣ чувството на народноститѣ. Борбата за придобиваніе на Народна Черква са захванѣтъ и отъ отдѣленіето на двѣтъ страны и отъ опредѣленіето на българскый Екзархъ, мнозина които прѣди това са смятаеѣхъ като Гърцы, сега делятъ и гордѣять са да не повѣдѣтъ себе си като члсты Българи. Така Пловдивъ, който са смятане като съвършено еллинскый градъ, днесъ прѣставлява едно голямо вышеглѣсие отъ Българы. Болкото за зелена глѣцытъ и жители на селата, въ Македоніѣ, съ исклѣченіе на околноститѣ на Солунъ, Гърцы никакъ не сжшествуватъ. Въ околностѣтъ на Пловдивъ и на Гатръ

Изарджакъ иѣна повече отъ три се-
ла грѣцки, отъ които най голѣмото е
Станимжака. и които имать населеніе
едвама 20 хилда души; а отъ 312-тъхъ
села, които съставляватъ околността
на Одринъ, 18 само сѣ грѣцки. Не-
гли най добрата метода за опредѣле-
ніе на дѣйствиелныѣ границы на
Българіиъ бы была да са приематъ
границыѣ на Българскыѣ Черквы.
Когато Екзархѣта са отдели отъ грѣц-
кыѣ Патріархѣ, остьнѣхъ съгласи-
да са смятатъ за Българіиъ вси чыты
ошыя страны, гдѣто двѣтъ третини
отъ Христіаныѣ жители быхъ поже-
дали промѣненіе. Туй избраніе оба-
че никога са не прострѣ и до Ма-
кедоніиъ.

Като пръвѣжи да са опрѣдѣлятъ
границытъ на тази область, на ко-
ято трѣбва да са устѣни самоуправле-
ніе, трѣбва да са положѣтъ сѣрація
да не бы таквазито области да оста-
не безъ пристанище. Онытъ бы на-
учи, относительно до Херцеговиѣ и
Чернѣ Горѣ, колко съиспичелно нѣ-
що е за единъ странѣ, когато край-
моріята ѣ са намѣрватъ въ чужды рѣ-
цѣ. Вечытъ Българѣ щатъ да по-
искаятъ — и върѣтъ праведно — не
само Варѣж и Бурѣж, но и самытъ
Солунѣ; тѣиѣ градѣ, ато и да обема
повече Гърци въ евоитѣ стѣни, при
всѣчко това той е дѣйствиелната вѣ-
ста за вѣщѣи Македоніѣ и Тракіѣ.
и когато са допрани жѣлѣзницата меж-
ду Солунѣ и Бѣлградъ — която ще

сткрати осем часа нѣщо пѣтътъ за
Индия — тойзи градъ ще стане тър-
говскый центръ на всичкытъ тыя сла-
венскы страны.

«Фарз дю Босфорз», който от няколко дни насамз почньк изново да се издава и който е познат на нашите читатели за своето българо-мрагизе. ето какъ са изражава и какъкъ бългьизскъ прави на горнето:

« Не и же человекъ да си объясни — казва Фарътъ — сега обнародуванъ е на множество етнографически харти, които показватъ че всичка Румелия е населена почти исключительно отъ Българи. Послѣднѣтъ искать да обсеблѣтъ не само България, но и триъ четвъртини отъ Тракия и всичка Македония съ Селунъ. Тѣй, едно население на което мѣжката часть споредъ послѣднѣтъ официалны прѣброяванія, не възлѣзва на единъ милионъ, и което са намѣрва на пай дознето сгладло на общественнѣтъ сѣмбѣя, желаетъ исключительно присвоиваніе на единъ землѣ по голъмъ отъ половината на Франция.

«За да постигне цялът си, туй население», или по добър неговият подобие, прибавя до фермана, през който са състави Българската Черкова. Ний сме имали прочее право като известияхмы на В. Портъ чрез многобройни часове, че е опасно да се турят пръвки на един народикъ въл ар къ Черкова.

«Туй панславистско блязание до-
кожда твърдъ во вѣре да отвори о-
читъ на примирителитъ, които искаха
на всякой начинъ да примирятъ Гер-
манитъ съ Българитъ, като учтивоитъ
схизмѣтъ. Тъ видать сега че тѣх-
ното небагоразуміе и неопростимото
легкомудіе съ което са трудахъ да
доставятъ оръжія на панславизма, ка-
то турятъ прѣдвѣтъ на българскитъ
Българинъ, можахъ да имать съспити-
тели съдѣствия.

Маджаритѣ.

Спорель еднѣ телеграммѣ, който обнародувахъ тѣхъ днѣ вѣстнигы, студентѣ отъ Университетѣ въ Пещѣ ямаи намѣреніе на направитъ прѣтесло заявленіе подъ турското консулато въ тоѣ градѣ. Отъ гдѣ проехождатъ тѣхъ прѣтеслы члѣствѣ на уагладитъ кѣмъ турскій народъ, нѣдъ не знамъ казва еднѣхъ отъ грѣд. мѣствѣ вѣстнигы, на тѣхъ принождатъ салвационныѣ отъ букурешскій *Ромжнлѣ* члѣствѣ, и читателѣ тѣхъ намѣри може бы изъ него рѣшило на сикотѣ недоумѣніе, ако и да е написанъ тоѣхъ члѣствѣ съвършено отъ ромънскѣ точкѣ зрѣнія :

«Еще отъ начало на смущеніята въ Турціи, и особливо отъ като Сърбии объяви война на Турцы, маджарскыя встаницы по азамъ твърдъ горѣхъ симпатіи къмъ тѣзи послѣдніе, и, спореѣ напистъ свѣдѣнія, вѣсчкыйтъ маджарскый народъ са се свѣдѣніи до са обявилъ за въ полѣзъ на дѣло отъ на христіанскыѣ.

Тѣзи чувства са основатъ, казу
ватъ Маджары вѣ, на единакостыѣ въ
происхожденіето, които имать съ тур-
скыиѣ народѣ, и на твърдѣ тѣсного
соединеніе коеѣ съществувало понежду
языцыѣ които говорятъ тѣзи два народа.

А отъ другѣ страиѣ и Турцыѣ
наимѣратъ наслажденіе въ тѣзи чув-
ства и въ туй единствоно благосклон-
но отзоваване, което по всякъ Е-
вропѣ са слуша за тѣхъ. Ний и другѣ
имать казахмы че органиѣ на вели-
кия резыр поблагочери на съотече-
ственницыѣ бразіи Маджары за вели-
кодушното имъ и смѣло защищаванье
на общыѣ интересы.

Догдето за поддръжанье на тѣзи
изминик симпатіи тѣ са основаватъ
на чувства, които произхождатъ отъ
этнографически и изъични споменія ме-
жду тѣзи два народа, които отъ дру-
гъ странъ сѣ разделени единъ отъ
другъ и по възпитаніе и по религіи,
може челоувѣкъ да помисли, че въ туй
възпитаніе на сладки и сърдечни из-
раженія друго не съществува, освѣтъ
на платоническо чувствованіе безъ
никакъ дѣйствителъ основъ и цѣль.
Но когато съвършено утвърждаватъ се
мислованъето между Турцы и Маджа-
ры са основава и върху еднаквостъ
на интересытъ, тогачъ работата става
сериозна, застрашителна и трѣбва да
са характеризира споредъ достоинство-
то си.

Какъ? Маджаритъ вочнѣли ли съ
еще да забравятъ че не дължатъ у-

становлението си въ Европа и приема-
нето си въ фамилиятъ на европей-
скыѣ народы. Другому, освѣтъ на из-
явленіята които направиха че сѣ са
сблизвали отъ своитѣ азіатскы истини-
ты и поклонности и че сѣ пригж-
рнали и въспрѣди защищаването на
европейскыѣ цивилизации, които на-
истинѣ едно време са наричале *хри-
стианска*, а сега са нарѣча цивили-
зация на *свободытъ и на народностытъ*.

Ный добръ зисекъ, — а и кой другъ
може да знае по добръ отъ насъ Ро-
манитъ, които иматъ закъ Карпат-
скыи планины братія еднокръвны и
едноязычны? — ный добръ познаваме
ие, и когато зивляно на Св. Стефана
са бореше противъ Турцытъ за Хри-
стіанитъ на Западъ. че и когато ца-
рьскыи на Маджарытъ наричахъ себе
и духовны чада на Папытъ и когато
послъ Маджарытъ са поставихъ подъ
скупитръ на Австрийъ и съставлявахъ
часть отъ апостолческо-германската
Държавъ, зичемъ че тогава еще нъ-
кой инстинктъ отъ жестокоствъ и на-
силіе са издвяхъ отъ стрѣлъ на
Маджарытъ противъ другыи жители
отъ друго происхождение, които жи-
вяхъ заедно съ тѣхъ и въ захванъ-
тыи отъ тѣхъ мѣста.

По тогазы можеше челоуѣкъ да каже
е и былъ такъвъ духъ на вѣсто,
силата угнѣбяване правды и загла-
вительного права и считаше за по-
свищено отъ правото на свободѣ и
народноститѣ. Днесъ обаче свѣтъ
направдинъ, новы и по логически нача-
ла владѣть, правото на народноститѣ
на прогласи грѣмоуласно, и всяка на-
родностъ разбира да живѣе отъ само-
себе си и за себе си.

Маджаритѣ съ по годѣмо отъ вся
кой другъ народъ настояване искаха,
одно време туй право; но чудно нѣщо!
Искаха го тѣ за себе си, но не го
разбиратъ и не го приемятъ когато
рѣдѣжи и за другитѣ.

На какво прочее да отдаде чело-
вѣкъ туй психологическо явление, ко-
ето между всичките други европейски
народы само въ тяхъ са явява? Не
търбва ли да го отдаде челоуѣкъ на
свои инстинкти, на които са осно-
ваны днесъ и снѣпатинѣ имъ къмъ

който са е възродил изново въ сърд-
ца ни, ако и да са палтървят въ
сърдцѣхъ на еропейскѣхъ цивилиза-
ции, ако и съ вѣкъ да са поимѣтъ
въ источниците на европейското ду-
ховно образование? Трѣбва ли до скон-
чѣнія вѣка да присно бивали на тѣхъ
словниці: *вѣлѣтъ оастарѣва* и пр.

Връвната еж критически за маджарскитъ народъ. Маджаритъ, вервтъ ухитъ на връмето, което клони къмъ увствата отъ правосудіе и свободоліе. за които други народи са прину- давати да пожертвуватъ и матеріал- нитъ си средства. Маджаритъ, кизу- лами, не могатъ да продължаватъ това и криво направление, безъ да зло- дѣятъ въ опасностъ достойнството, а може бы създѣ првме и смѣсцова- ніето си като европейска държава.

По смы, разбраса, ный Ромашны
ть оныя, кенте съ каква и да бы
о жертв и безразсудно да искамы
астуряието на отоманскит Държа-
и изгониванieto имъ изъ Европ.
lanipitъ интересъ напротивъ ни плага
а желаеиъ продължаванieto на насто-
щето источно равновесие.

Но з ради частивить и еди стра-
нлив свой интерес ный не отивамь
и тамъ, щото да забравимъ и оныя
губста, конто ни налага днешниата ци-
визация. Тѣзи жертвъ тѣртва да
выши да направи и Унгарія, ако са не
бладе с вѣриенно отъ дивымъ оныя
угубитателныя желанія на Татарскыѣ
челена.

Силытъ спрямо Истокъ.

Источникъ работы сѣ една еема
руху който европейскійтъ печатъ е
вистощилъ. Вѣстникътъ не сѣ пп-
къ съгласенъ. Въ Германіѣ Коло-
на Газета и Воската Газета са
оказиватъ противни на Россіѣ; тѣ
рѣшаватъ единъ политикъ която да
и да чеслоуби-то на Османлиѣтъ и
сѣвѣтватъ да са направн единъ съюзъ
между Германіѣтъ, Англіѣтъ и Ав-

Пордайтче Агемайне Цайтунгз и да
ационал Цайтунгз не сполъжеть то

на мѣніе Первыиѣ отъ тѣзи листове
мы желяѣ што то Англія да са сгла
сь съ Россіи и Австріѣ въ Источ
ныи вѣпрсъ. Англія, казва Берлин
скыиѣ вѣстанкѣ, бы пзубила много
повече кѣто са дѣли отъ Россіи и
Австріи, понеже неи ѣ слава тѣи
невозможно да прѣдвари неизвѣстн
ѣ еще свѣдѣствіа отъ согласного дѣй
туваніе на тѣзи двѣ Силы, отъ
окоото кѣто остави да са земаѣ, а
о не съ нейного участіе, поне съ
нейно съзволѣніе онзи мѣркы кои
о сѣ очевидно неизбѣжны за безо
пастность на Христіанствѣ. Каго
ріеи това поведѣніе, тѣ бы са ту
пѣла настанѣ въ положеніе да на
равн тѣи што да са земе въ у
ажѣ іе нейного мѣніе, зашто, въ
одобѣш случай, гласѣтъ на единѣ
ріатѣль и съюзникъ може много по
чеде да са чуе отъ колото онзи на
динѣ противникѣ.

Националь Цайтунгъ държи единъ
 зыкъ еще по ясенъ :
 Може да са глѣда като очевидно,
 азва той, че всичкыѣ Силы, безъ
 исключеніе и на Англіѣ и Австріѣ,
 се са показиѣтъ поне нежелателны
 рѣдъ русското вмѣшательство, до ко-
 това това вмѣшательство са ограничава
 да оскѣднѣти изразенитѣ въ ул-
 иматума желанія.

« Войната съ които Россія заплашва Турция не е една борба обикновена помежду дѣтъ Сили. Европѣйскитѣ зреопагы произнесе вече своето отсѣждане; първо Россія и второ Англия се вѣстрѣли, спорелъ както са видѣли, вѣзвѣнъ въ сценѣ като волни исплънени на това отсѣждане. Това положеніе дава на дѣйствиуванъето на Россія едикъ особеннѣ силѣ.

« Росія съзнава своіѣтъ роль ка-
поборникъ на рѣшеніята на Европѣ,
тоѣа чувство е за неіѣа едно поря-
телно. Никой нѣма право да по-
зрѣва Россіѣа че иска да злоупотре-
бѣа тѣѣи роль и да са възползува
интереса на еднѣ еѣѣис сѣѣа поли-
кѣа отъ дѣлото съ което са пѣто-
рѣа. Не само чѣстѣта на Россіѣа,
и тази на сѣюза на трѣцѣтата Им-
ператорѣа, е заложѣна за увѣреніѣе отъ
тази точкѣа зрѣніѣа. »

ДЪ ВНАГЛѢВІЯТА НА ВСТІПНИЦЬ
и подобно раздѣлены, но листовѣ
нито минавать като да имать врзъ-
къ съ правителството не искать да
се развали съюзътъ на тронцата Им-
ператоры. « Съюзътъ на тронцата Им-
ператоры, казва Фреденблатъ, трябва
да бѣде послѣ както и напредъ, ягъл-
натъ камыкъ на нашѣхъ взышихъ
олиникъ ». Тази политика ни принася
запасеностъ отъ кождо члвкъ нуж-
но, и ни позволява да държимъ въ
сравненіе нашѣхъ права и интересы.

«Съюзътъ на тронната императоры
който неговитѣ неприатели не пръ-
щаватъ да казватъ че е умирѣ и
ровенъ, живѣе въшгы, и негово-
съществуваніе е на този часъ
двѣйствително отъ колкото никой
усть пътъ. Населеніега са научи да
збира малко-по малко высокѣтъ стой-
ста на този съюзъ; правителството
вѣда убѣдително въ него едно по-
личителство че войната въ Истокъ,
яко споредъ всако чловѣческо прѣд-
ставяне, е станѣла почти неизбежна.
ще са ограничи само тамъ и не ще
палн материка.

«Последният телеграмни които при-
мы известиятъ че Россія не иска
са дѣли отъ остатъка на Европѣ;
защо намъ ни са види до толкозъ
эмологическа тази политика, които е
тата отъ естество до прѣдвари единъ
донейскѣ катастрофѣ.

Отъ другъ странъ единъ телеграммъ въ Вѣнѣ извѣстивъ, что прѣсѣдательство въ отвѣтъ на двѣ запытованія оху политикѣ на кабинета въ испанскія въпросъ, казалъ что «правительство ще поддѣржи твердо и рѣшительно цѣли конто гонимы отъ появленіа ещо на слученія въ Истокъ, въ одержаніе на мира въ Европѣ и улучшеніе на судобилкѣ на испаніи въ Турціи.»

Колкото за Англия пий ще оста
ла говори «Журнал де Деб»
що защита с голъмъ рвѣнство
ереситъ на Турціи.
«Таймсъ», казва той, благоволява
ни извести че министерскійтъ съ

ти за да разиска Источни
 явилъ, че Англія пъмада
 а прави въ Цариградъ и въ
 ургъ; че нейната роль была
 въсвѣтъ хладнокрѣвна; че
 а сѣдѣва да сѣди съ крѣсто
 въ, «защото и самото дѣло
 еднѣ войнѣ помежду П
 Россіѣ не бы сѣздало едно
 яніе на работы което да
 ло нейното посредствованіе
 ателно, колкото за сега по
 тритъ като са винушаватъ
 о мнѣніе, нито Парламента
 атъ, нито ультиматумы ще
 гытъ, нито войнѣ ще обяв
 димъ отъ двѣтъ имперіи да
 ть другѣтъ ще помислѣтъ
 лѣна лудостъ бы было, ко
 а Лондонскійтъ вѣстникъ
 пролѣе най малката капка
 крѣвъ и да са ъждени
 бы было за Турціѣ.» «Прав
 то, прибавя да каже анес
 запазва своѣтъ пълнѣ сво
 дѣйствиуванъ въ случай
 искали по-късно нитѣ
 рода едно по милъстве,

Ный не ще испытывае дин
ижекийтъ листь, да динъ зе
пиртшава сама на с динъ слъ
го пастолще поведик динъ
ественно положеніе 7-й Отд.
звѣства съ нѣкакимъ не въ
ство остави чловѣкъ динъ
лѣсть въ който трѣбва да ват
равно и просто, рѣдко го нахв
Колко за француз, тя е по
са занимава само съ своите
венны работы.

Колкото же са Италія, и т. н. по-
мъжичко по вече за своето ви- стъ-
зване отъ колкото за външнѣ дѣ- дѣ-
лїи които не им интересуватъ сл-
Върното е че всичкыте по- по-
елажатъ мирътъ. Прїятелствъ пе-
рискитъ имперїи трѣбва да об-
служватъ що да са одържъ, и е- е-
но и да са надвѣнати че тѣ е- е-
служване ще са чѹе отъ Богъ. ри

Политические письма

на знаменитый русский
рикт Иловацкий.

Доста любопитно са представяне
изявляването гдето някои публици
рунать въ съгласието между ш
ники европейскы Силы за осигу
мо. Тескытъ оправданя въ Балкан
островъ. Азъ быхъ предполагалъ
ие и Седма една Сила да земе у
и покровителство, а тя е Испан
а буквално са бы представяно
на рускытъ послонци, които
е: оставино на селъ домъ дъ
а безъ око (?). Но ако испан
работы, че каяхъ че въ с
е послъдъ билъ охотъ нъ

а полагать еще одна уль, кото-
да направи и шесты европейс-
классы колкото за пестичны отпроса-
да даде на христианскы намери-
ага, за да живят целовишкы, с
освободи от мухамеданско тя-
нието на Англия и Австро-Унгар-
за ежедневно да ны убеждава
и може да очаква ишо от дн-
гавилит на които извазват ш-
евски думы за гражданскы злогиди,
изприснават из христианскы от-
нок, в народът ги слушат и
копирования в възклицания? Въ
и прочее европейско-мизарство

да да забвѣе самоволюно отъ тѣхъ
и въ направила съ тиранинъ
тъ? Не! само несправдливо и не
справдливо на Германіи съ Россіи
принудено отъ единъ страна ту
неискусно правленіе славянолюбивъ
на исканіята на правото, и по
прѣмахъ оуны яго, което за ср
оужъ плажде днесь въ ней; въ
тъ, така и сега повтарямъ истото,
нѣтъ умова въ Германіи дръз
жнѣтъ на европейското просвѣщен
кой пѣть ще слѣдувать тѣ? оа
на кѣтъ юпопосочнѣтъ часть на
на въ полза на христіанското
ние яв или оузи колѣо е въ

[illegible]

Тука му е уѣстото да попитама:

да испратятъ на Ромънскій потребишъ за ображѣніе на сто хилъ душі оржжн. Ча на са на скоро единъ ниследителъ заемъ както п издаието на книжнѣ паръ които ще минунауть наложително.

Принителството жеда да получи незави-
симостьта на Ромънскій, за тази целъ то
оставя еничскѣ сї права които има за да
са покровителствуватъ отъ Еропѣ, като за-
мѣсти тоа покровителствуваніе съ единъ
отбратителенъ съюзъ съ Россіа п съ про-
гласиеніето на княза Карла като царъ Ру-
мънскій.

Радукъ, 11/23 Октомври. — Въ едно съ-
брание отъ консултатъ, черногорскійтъ князь
Николай гы помислялъ да отиварить велико
сумишъ за сѣмъ тиоманіето на арканіо рѣ-
зюгансіе между него п княза Милана, ма
кътъ че ще выпаритъ той какъ-го-дѣ едно-
сраничанъ постѣпѣкъ.

Вина, 11/23 Октомври. — Стариніето кое-
то стави въ Пещъ, чрезъ запланіе на въ
полахъ на Турцитъ, за да са принуда прави-
телството да веле турскітъ стражъ, ма-
кътъ си не добри отъ всички срѣзюны ма-
жѣ, п съ доуверіе са очаква че правител-
ството на Г. Тиса еще повече ще утаюжи
велико подобно запланіе.

Берлинъ, 18/30 Октомври. — Днесъ са
отвори Рехсштатъ. Въ самото си, Импе-
раторътъ княза че, вопрѣкъ мъгновеннѣтъ
малчюти на положеніето, възманитъ сношеніа
отговарить на миролюбивия характеръ на
императоровѣтъ подтѣвъ, усилията на комъ-
то кѣлѣтъ потонію да съхранивъ до-
брытъ сношеніа съ всичкитъ Сино, осо-
бенно съ оныи които са по-близки на Гер-
маниа п по събствено п по вѣторѣтъ, п
тоже да одржѣтъ помѣжду тѣхъ, чрезъ
прѣтѣско посредстваніе, мирътъ, въ слу-
чай ако той би са запланіа.

Какъто п да бы могло да са случи въ
будуше, крѣпѣта на съюветъ на Германіа
не ще са пропала за нищо друго осѣтъ за
покровителстваніето на нѣмцытъ интересы.

Авлия, 18/30 Октом. — Царьтъ, князо-
ветъ Георгіа п Никола, както п княгиня
Александра пристигнали вчера отъ Бридичи
въ Корфу.

Бойното поле.

(Телеграмми до авгайскітъ вѣстники.)

Българскъ, 9/21 Октомври. — Серюзны бит-
ни ставѣхъ на Моравѣ въ четирѣтъ, въ
които Сербитъ прѣтрывахъ голѣми згубы,
като загубихъ съвръшено п позиціитъ на
Триестинъ, Бонаиръ п Велики Пилѣонакъ.
Тази сполука на турскітъ войска са отла-
на тука на огасѣніето на войскытъ, които
са испратили за отчѣненіето на Зайчаръ.
Никой не може да разбере зашо бы тойзи
походъ прѣвъ Зайчаръ отъ страна на гене-
ралъ Червенецъ, зашто положеніето не прѣд-
ставляна никакънъ стратегическѣ важность.
Като са ошлѣпъ отъ Турцитъ мѣстото което
е вѣтръ въ долинѣтъ на Тимокъ, п сѣдо-
вателно, като е оскандо отъ хранѣ, негова
дѣлность бѣше да брани оныя върхове, кото
то раздѣлятъ долинѣтъ на Тимокъ отъ Мо-
равѣ, а не да испраша войскытъ си про-
тивъ укрѣпеніята на Зайчаръ, които Тур-
цитъ сѣ направилъ непристъпни. Единъ те-
леграммъ изъ Чернъ Горъ извѣстѣна прѣ-
иземаніето на Младуцъ, заодно съ стражикъ,
топометъ п приспѣтъ.

Владаръ, 9/21 Октом. — Вчера Турцитъ
бомбардирѣхъ Алексинацъ, а сѣмштитъ
денъ 22,000 души турска войска нападнахъ
на Крѣсть. Битнѣта трая всичкиятъ день.
Турцитъ минуто са отбѣсѣхъ п погнахъ
хъ вѣново нападѣніето. Главнытъ станъ на
сербскытъ войска са прѣмѣсти въ Кавилкъ.

Валкѣтъ п Иттицадъ

отъ мюширскѣ вѣстнѣна новѣ побѣдѣ на турскытъ войска
при Алексинацъ.

Казвиніята на двѣта вѣстника сѣ съгласни
върху дѣлото, но разивчатъ малко въ подроб-
ности; ный обиворудувамы п дѣйтъ. Ето
шо княза **Валкѣтъ**:

«Сегодѣ единъ телеграммъ който пристигъ
вчера, една жина битнѣ ставѣла, прѣдъ
на лии, при Алексинацъ, въ който импе-
раторската войска были побѣдоносца.

«Турскытъ войска изели десѣтъ тона, мно-
го прищѣ, оржжѣ п пр. Непрѣтѣльтъ вз-
губилъ еще позиціитъ си на Кѣзѣлъ теде.
Императорската войска были прѣсѣкѣа от-
дѣлѣніето на непрѣтѣли. Битнѣта траѣла
еще когато са испратилъ телеграммътъ».

Иттицадъ извѣстѣна по слѣдующий на-
чинъ побѣдѣтъ на турската войска:

«Единъ телеграммъ който пристигѣтъ за-
вчера отъ Ишиъ, извѣстѣа че единъ тыфѣтъ
жѣна битнѣ ставѣла при Алексинацъ. Им-
ператорската войска прѣызѣла отъ непрѣтѣла
6 тона отъ голѣмъ разбѣръ п 4 горскы. Ти
го прогонѣла еще отъ единъ тыфѣтъ яка по-
зиціи които му служѣна за отбѣганѣ. Не-
прѣтѣльтъ са разбѣлъ съвършено.

**Телеграмми отъ Седарѣи Екрѣмъ до ми-
нистра на военнытъ дѣла, отъ 17/29 Ок-
томврий.**

«И тоа чѣсъ прѣизвѣтъ единъ общъ де-
нешъ отъ Мюширѣтъ козачишѣ на разнытъ
воениы тѣла, които ма извѣстѣнатъ че
тази сутринъ е починала голѣма битнѣ съ
непрѣтѣли. Ето съдържаніето на депѣшѣтъ:»

«Отдѣленіето на генералъ Хѣфѣзъ наши
прѣдѣ съ прѣстѣлъ **Керимѣкъ Теде**, което
бѣше прѣдѣ той одѣленіе.

«Тѣй, пѣтътъ князъ Крушевѣцъ са прѣ-
сѣне на непрѣтѣли, които са разбѣга безъ
рѣзъ на двѣ раздѣлны страны.

«Десѣтъ тоновъ, отъ които 4 горскы, ко-
нто бѣхъ на рѣченою Теде, паднахъ въ рѣ-
цѣтъ на нѣшнѣтъ нѣмскы.

«Ный дѣлѣтъ тази побѣдѣ на божіето

негорята — този път са с омаиът и прѣд-
прѣмѣтъ нѣщо; (Списателътъ са опытна
тука да нареди пояснитѣлнѣ земп и да рас-
сѣчени Австрія въ случай на една руско-
австрійска война за из полъз на Россіа,
Пруссіа, и Влахиѣ и прѣлага на Австріа
да размысли доста зрѣло върху случайна
една австро-русска война).

Романи, както са видн, починала е да раз-
бира гат дѣлът нѣмнѣ интереси и отъ
гат трѣбва ти да очаква рѣкъ помощи за
по натагышного си развитіе. Сега една само
пріятелска помощ нѣма въ случайна едно
наше обзѣкуване съ Турціа, дана и на-
дѣждатъ за да получи спрѣшенна незави-
сѣмостъ и да са установи нѣто царство.

Сгодно нѣмѣрнѣтъ обстоятелството за да
кажъ нѣщо и за миролюбіето.

Всичкѣтъ работи нѣмѣтъ «до тука и не
по-натѣтъ» и най-вече за разваденнѣтъ
слухове относително до нашето миролюбіе.
Не разбиравъ какъвъ полъз прѣнесохъ на
европейскѣтъ миръ оная публициста, които
са трудилъ съ всичкѣтъ си силъ за да
поддържѣтъ оная идеѣ, че нашето миро-
любіе нѣма твърдѣ малки размѣри. Тѣмъвъ
порѣчкѣдства, първо и първо съ съвѣснѣтъ
противни на дѣйствителното състояние на ду-
ховѣтъ, и второ тѣ нагърдѣчатъ неспрѣтъ-
ливѣтъ на свѣтлинѣто да не успѣватъ, и по
естественно следъ-тѣе да направи на европей-
скѣтъ война невозможна. Азъ мислѣмъ, че
онази публицистика, които прѣдставлява дѣй-
ствителното разположеніе на нашнѣтъ духовѣ,
праннѣ най добрытъ услуги и на нѣмѣрнѣтъ
та на нашѣтъ дипломатѣ.

Едно само общо и повторително протесту-
ване отъ страна на русскѣтъ печатъ, че
най-плѣмны никакъвъ нуждъ за разширѣче-
ніе на границнѣтъ си, че въпрѣтъ за Цар-
иградъ не е озорѣтъ още и че най-днѣсъ
не можемъ да оставяемъ своитѣ еднѣплемен-
ници и еднѣнѣтъ полъ отоманското цѣто,—
едно само тѣжкѣтъ, казуири, силно прѣ-
стуваніе бы было доста по-то чувствително
да расклати неспрѣтъливѣтъ на «свѣтлинѣто
отъ първѣто нѣтъ положеніе. Тѣ вече нѣмѣтъ
онази силъ да възбуждатъ, които други
пѣтъ прочнѣтъ пѣтъ общѣто на Европа мнѣ-
ніе, да прѣдставляватъ желаніе за да зне-
пемъ разни пристанища и въобще да нѣ
кавѣтъ чѣ смѣ расположени да прѣтѣво-
дѣствуватъ на обогородяваніето и свобѣ-
дѣтъ.

Извѣстно о до какъвъ степенъ достига без-
сраміето на нѣмѣщнѣтъ си въ работѣтъ на
англійскы политикѣ, които явно заплѣннѣтъ
Европѣ съ свѣщѣствованіето ужъ на тайны
дружества, и че много тѣхны намерѣніа ще
са положитъ въ дѣйствиѣ, въ случай когато
тѣ отѣгнѣ покровителството си отъ Турціа.
За поддържаніе на това поменувана секретъ
во извѣнѣнѣто отъ тѣхъ неохотнѣто убѣжденіе,
че е необходимо, за егонистскы намерѣніа,
Славеннѣтъ на Балканскы полуостровъ да
стойтъ още полъ нѣто на Турціа и да
пѣтъ са отъпана благодарнѣтъ за да станѣтъ
самоуправляемѣ и слѣдѣнѣтъ участнѣтъ
на европейското обогородяваніе.

1 Октомвр. 1876.

Дописки на «Напрѣдѣкъ».

ЛОВИЧЪ, 14 Октомврѣ 1876.

Както отъ другѣтъ, сѣщо и отъ на-
шѣтъ градъ нѣма никакъвъ гласъ да са
яви въ единичкѣтъ пѣ народенъ органъ
Напрѣдѣкъ, гласъ, които да покаже, че
Бѣлг. народъ ако и потопѣтъ въ крѣвави
сълзи, пакъ упованъ на своето покорнѣ
отношеніе, са стрѣжни да работи за на-
ционално то си подобреніе и че послѣд-
ннѣтъ крѣвави сѣбнѣ, които запустѣха нѣ-
кои наши области, сѣ сжжнѣли, сжбу-
днѣли и стрѣбѣли и най-заслужнѣтъ ду-
ховѣ, и, че въобщѣ сж познали: *какви
сме и защо сме*.

Жално ми е, че неможѣ, както некажѣтъ,
да ви опиша положеніето на Бѣлгаринѣтъ
както въ градѣтъ, тѣи и въ околнѣтъ
та ни. Задовѣлявамъ са общѣ само съ
тѣй, което една може да са истражнѣ изъ
замръжѣналото ми черѣ.

Ще се сжжнѣнѣ, че можнѣто да си
прѣдѣтънѣтъ за нашето положеніе имен-
но въ този моментъ, когато имѣто Бѣл-
гаринѣтъ е станало всеобщѣ, и прѣдѣтъ
за разнѣкване въ много европейскѣ,
а кой знае, може би и въ нѣкои амери-
канскѣ кабинети. То са знае, че у всѣ-
кого, малко много разузнѣтъ, са намира
жѣжднѣтъ да са научѣтъ: какво слѣдѣтвѣ
е даѣо словото на великнѣтъ дипломати,
думнѣтъ на лордовѣтъ, относително за на-
шѣта страна, които съ нѣлно право до
всѣра наричаха нѣкои историкѣ «непо-
знѣта Африканска земя», и да поразнѣсѣ-
ли и поирѣдиоложи за бѣждѣнѣтъ на
този полуостровъ. Намѣтина кому не бы
доизвѣло, когато чувѣ изъ устѣта на
прѣстѣтъ сѣленѣ нѣмнѣннѣтъ тѣзи изрѣченъ:
«А бе, какво ново нѣмѣ изъ Стамбултъ;
имали, имали и за пѣтъ нѣщо? Ето на-
вѣрно тѣлѣтъ отъ миннѣнѣтъ на Турціа,
мнѣнѣ, въ което дѣщи положеніето на
мѣсѣта.

Обачѣ не трѣба да забравимъ, че мо-
жду нѣкои отъ народѣтъ са прѣвнѣватъ
донолнѣто баснословни прикѣсѣннѣ, и, че
нѣкои са страхуватъ като казватъ, че
положеніето ни ужъ, и при най добра
та гаранція, са намѣрало основано на
математическѣтъ знакъ X, което азъ
непрѣмѣтъ. Но видѣ са, че тѣи е охладѣ-
ло негѣтъ си нѣкои си, та не глѣдѣтъ
да потикатъ народното прѣсвѣщеніе, за
което ги и въ изоблѣчихѣтъ, правѣдно или
неправѣдно. Но нека не продължаваемъ,
а да ви дамъ нѣкои новизни отъ на-

на страна. Научихъ са отъ първѣн источникъ, че читалището ни избрало комитетъ, който да събира помощи за пострадалиятъ наши братия, за които челолюбивцитъ пожертвоваха огромни количества. Тъжн починаса погрозилъ, и какво ми казватъ, неспиратъ една помощъ отъ 15 1/4 л. т. еще прѣвъ миналата седмица, на „благотворното женско д-во“ въ Цариградъ. Отъ своя страна ще похвалила съгражданитъ си, за гдѣто са показали състрадателни; ако волната имъ оумоощъ и да състои въ маложно количество. Както и да е, ще бѣда честитъ, когато види, че тѣхнитъ приливъ са подражава и отъ другитъ ни неспиратъ съотечественици. Миналата недѣля чухъ, какъ нѣкои отъ нашитъ еснафи са хваляха съ градскиятъ ни каймакѣминъ Хасанъ бѣя, който взелъ прощеніето имъ въ внимание. Както чухъ, тѣ са олаквали отъ редѣнитъ, които си позволявали различни произволи; на пр. нѣкои отъ тѣхъ са издѣлвали по дюкенитъ, спели по постелитъ, поцелъ са, купували съ цѣпи споредъ кеѣ си *), прѣчели на купувачитъ и др. каймакѣмина като взелъ въ внимание олакваніята на горѣказанитъ Българи еснафи, наредилъ да ходи каравулъ отъ самитъ редѣи съ жикитъ редѣи, които каравулъ, глѣдамъ сега ходи да върди благочинието, което именно прѣвъ непастаната тѣзи година, липсвалъ всеобщо въ нашество. Увѣряватъ ма тоже, че нашиятъ градъ билъ запазенъ, отъ яростта на фанатичитъ, само чрезъ благотворнието на каймакѣмина, което, разбира се е за честь на Господствому, защото е угалялъ да върди честно интересъ на имперіята.

(X. V.)

Панагюрище, 10 Октомв. 1876.

Г-не Редакторе, — Знаете шо са случили насъ прѣвъ миналъ Мѣзъ, защото всичко са публикувалъ, бѣло въ чужда, въ нашитъ вѣстници. За това азъ не ви принажъ тука не историкъ на станалото, а една жалостъ, какъ случилъ събитіе отъ онези размърни времена, които дѣло прѣве ще поминатъ.

Честолюбивата ми сестра, Ташеца Малева, не можъ да истрѣпъ нанесено и обезчестеніе, а събъ многого слъзи и познания, удържала са единъ до три мѣсци съ многого съветъ и предумъ отъ прѣятелъ и роднини; но отъ какъ видѣ вече ти че ще да роди незаконно дѣте и, честолюбивата, какъ ще да погледне свѣтътъ п чуждѣтъ си, който е оваръ царски, съ царскитъ оне въ Анадолъ, дѣто е отишълъ прѣтъ три години, сторилъ намѣреніе да не живѣе вече безчестно.

И така, опръдѣла единъ негласенъ день за да са опроси съ свѣтътъ, земава мянното си дѣте за ръка, споходила сичкитъ спрѣтѣли и роднини, в като са прѣгърнала съ сичкитъ и думала: „Прощанѣте ми, азъ вече не искамъ да живѣтъ тѣбѣ жинотъ“, употребила съмоето си са убіе. Сѣкъ неперта принажала сичкитъ си дѣца, прѣсрѣтала ги и дѣлувала ги наредъ, и упала ги какъ да са упивалиятъ и да живѣятъ, но тѣи вечеръ голъмото и момче имъ прѣсрѣдвало, намѣрѣло чашата съ сюмомена в ризенпѣло.

На другия день, събъ като разпрѣтала дѣцата си, по-големитъ по възра, подлапча днорнитъ прѣта, завитѣе вѣжето на дървото, тоже и на шѣта си, та са обѣли! Това бѣ на 1-ый Авг., жена на 35 години, и четири дѣца остави.

Погребеніето и станъ тържествено и вышегласіето на стѣвизкитъ имъ турѣжъ въ новъ гробъ до черковнитъ вѣтрѣшъ вѣрата, да и турѣтъ вѣнци на гроба за поспоминаніе! Богъ да имъ прости!

Теодоръ П. Маневъ

Австрія.

Нечаянитъ събитія падатъ едно събъ друго. Бѣзъ да доиде за зѣлъ честь ни най малката лута отъ свѣтлѣло да распріе насрупанитъ надъ Европѣ мрачны общи. Россія са вижда рѣшена да прави воли: въротно е че подозрѣватъ и страхуваніта на великитъ Сили и оскуряватъ сѣкъ неутралностъ повече или по малко износна, колкото за въ началото поне на поимнитъ движенія.

Дѣтъ сили партіи, русската и маджарската са прѣспиратъ за вліаніето въ Австрія. Херцъ Герцогътъ Албрехтъ е началникътъ на русскѣтъ партіи, която обима между членоститъ си в войскѣтъ, а вай нече офицеритъ, отъ които пѣмече, като сѣ славни и непристъпи на дуализма, са идватъ че Россія ще постричи посѣтъ на Унгаріа, и че отъ туй ще произлезе едно по свѣсно сѣвѣденіе по между дѣтъ Държавы; тази партіа обима еше и нѣкои песимисты, които върнатъ че всякое промѣненіе, и поината даже, е прѣдопчитѣлно отъ настоящето състоеніе на работитъ. Унгаріа, отъ своѣи страна, като разбѣра свѣршично опасностъ, която имъ угрожава съ многобройностъ на Славнитъ нагъ Маджаритъ, труди са непрѣтнотно за да тласне Австро-Унгаріа въ сѣкъ империализмъ полнитѣкъ и да облѣгне всякой проектъ за присѣдинѣние. Австро-Германитъ и главната часть отъ населеніето на дѣтъ полонизы на Имперіитъ, подкрѣпихъ до сега тѣла политикѣ. Нѣва сѣвѣрнитъ че дѣното на града Аврѣши не е десно. Той трѣбва да служи на двѣма господаря свѣршено, т. е. да задоили съгражданитъ си, и да запѣли своѣто положение, като са показана че са владѣа ужъ на прѣвѣшеніта на Россіа, гдѣшното отъ копо е угодѣваніето на Дир-

*) Добрѣ, че не работѣ стокитъ и безъ съупени пара, както го принажа други поимни прѣвъ мѣсецъ Авг. и Мѣзъ, и че не даватъ скарѣна дѣвѣниці!

[illegible]

да испратятъ на Ромънскій потребителъ за ображданіе на сто хляма души оръжия. Ча на са на скоро единъ наследителъ вземъ както и изданието на книжци паръ които ще измунува въ необходимостъ.

Приветственото жеда да получи независимостъ на Ромънскій, за да изни целъ то оставя еничарскі и права които тази за да са покровителствува отъ Еропъ, като замисля тона покровителствува сь единъ отбранителенъ съюзъ съ Россіа и сь прогласиеніето на княза Карла като царь Румънскій.

Радзул, 11/23 Октомври. — Въ едно събрание отъ консултатъ, черногорскійтъ князь Николай ги помисля да отиварватъ велико сунитъ за сѣмъ тиоаніето на въжикно разногласіе между него и княза Милана, иаъ пъкъ че ще изпрати той какъвъ-годь едно-сраничавъ послѣдствъ.

Вина, 11/23 Октомври. — Стариніето което стави въ Пещъ, чрезъ запланіе на въ полъж на Турците, за да са принуда правителството да влезе турскійтъ стражъ, иаъкъ си не добри отъ всички срѣзюви иаъкъ, и сь одобри са очаква че правителството на г. Тисца еще повече ще утаюжи велико подобно запланіе.

Берлинъ, 18/30 Октомври. — Днесъ са отвори Рехсштатъ. Въ самото си, Императорътъ княза че, погрѣтъ мъгновеннѣтъ малчюти на положеніето, възмачитъ сиошеніа отговаритъ на мпрозобовна характеръ на императороватъ подтѣвъ, усилията на комъ-то вложатъ постоинно да съхранивъ добрътъ сиошеніа сь всичкитъ Сино, особено съ оъзи които са по-близки на Германиа и по събствство и по в-торитѣтъ, и тоже да одръжатъ помѣжду тѣхъ, чрезъ пріятелско посредствоніе, мирътъ, въ случаи ако той би са запланіа.

Каквито и да бы могло да са случи въ бъдуще, крвита на сиоветъ на Германіа не ще са проляна за нищо друго освѣтъ за покровителствоніето на нѣмътъ интересы.

Авлия, 18/30 Октом. — Царьтъ, князовѣтъ Георгій и Никола, както в книжница Александра пристигнали вчера отъ Бридичи въ Корфу.

Бойното поле.

(Телеграмми до авгайскійтъ вѣстникъ.)

Българскъ, 9/21 Октомври. — Серюзіа битни станаха на Моравъ въ четирѣтъ, въ които Сърбитъ прѣтрывахъ голъми загубы, като загубиха съвършено и позиціитъ на Трелестъ, Бонаиръ и Велики Платонъ. Тази сполука на турскійтъ войска са отдала туна на огъстѣніето на войскитъ, които са испратили за отчменіето на Зайчаръ. Никой не може да разбере зашто бы тойзи походъ презъ Зайчаръ отъ страна на генерала Черневъ, зашто положеніето не представлява никакънъ стратегическѣтъ важность. Като са оилили отъ Турцитъ мѣстото което е ватрѣ въ долинѣтъ на Тимокъ, и сѣдо-вателно, като е оскадно отъ хранъ, негова дѣлность бѣше да брани оная върхове, които раздѣлятъ долинѣтъ на Тимокъ отъ Моравъ, а не да испраша войскитъ си противъ укрѣпеніята на Зайчаръ, които Турцитъ сѣ направилъ непристъпни. Единъ телеграммъ изъ Черилъ Горъ извѣстна прѣиземаніето на Младуцъ, заодно съ стражикъ, топометъ и приспѣтъ.

Владаръ, 9/21 Октом. — Вчера Турцитъ бомбардировахъ Алексинацъ, а сѣмътътъ дени 22,000 души турска войска нападнахъ на Крпестъ. Битнѣтъ трая всичкиятъ день. Турцитъ минута са отблъскаха и погнахъ въново нападеніето. Главнѣтъ станъ на сърбскійтъ войска са прѣмѣсти въ Кавилъкъ.

Валкътъ и Иттицадъ

отъ мюширскѣтъ вѣстника новъ побѣда на турскійтъ войска при Алексинацъ.

Казвиніята на двѣта вѣстника сѣ съгласна върху дѣлото, но разивчатъ малко въ подробноститъ; нѣй обиворудувамы и дѣйтъ. Ето шо княза **Валкътъ**:

«Сейордъ единъ телеграммъ който пристигна вчера, една жина битна ставаша, прѣдъ насъ лии, при Алексинацъ, въ който императорската войска была побѣдоносна.

«Турскійтъ войска изела десѣтъ тона, много прихващъ, оръжия и пр. Непрѣтегътъ възгубилъ еще позиціитъ си на Казълъ теде. Императорската войска была прѣсъска отъдѣленіето на непрѣтегъ. Битнѣтъ траша еще когато са испратилъ телеграммътъ».

Иттицадъ извѣстна по следующий начинъ побѣдѣтъ на турската войска:

«Единъ телеграммъ който пристигна за-вчера отъ Пещъ, извѣстна че единъ твъртъ жина битнъ ставаша при Алексинацъ. Императорската войска прѣвзела отъ непрѣтегъ 6 тона отъ голѣмъ разбѣръ и 4 горски. Ти го прогонва еще отъ единъ твъртъ яка позиціи които му служажъ за обвѣганъ. Непрѣтегътъ са разбѣлъ съвършено».

Телеграмми отъ Сърдари Екстръ

до министра на военнитъ дѣла, отъ 17/29 Октомврия.

«И тоя часъ прѣмѣтъ единъ общъ донешъ отъ Мюширскѣтъ команитѣ на разнѣтъ военни тѣла, които ми извѣстиватъ чо тѣзи сутринъ е починала голѣма битна съ непрѣтегъ. Ето съдържаніето на дѣшепѣтъ:»

«Отдѣленіето на генералъ Хифуъзъ паша прѣвзе съ прѣстѣтъ **Киримъзъ Теде**, което бѣше прѣдъ тѣтъ отдѣленіе.

«Тѣтъ, изтѣтъ князъ Крушевѣтъ са прѣсѣче на непрѣтегъ, който са разбѣга безъ рѣзъ на двѣ разнѣчни страни.

«Десѣтъ тоновъ, отъ които 4 горски, които бѣха на рѣченою Теде, паднаха въ рѣцѣтъ на нѣмътъ войска.

«Нѣй дѣлѣтъ тѣзи побѣда на божіето
